

Μοναχική κουρά στη Μονή Παναγίας «Πελεκητής» και νουθεσίες Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος προς τον νέο μοναχό Τιμόθεο

/ [Ιερές Μονές](#)

Το εσπέρας της Πέμπτης της Τυρινής, 19 Φεβρουαρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος τέλεσε την ακολουθία του Εσπερινού στην Ιερά Μονή Παναγίας «Πελεκητής».

Κατά τη διάρκεια της ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τη μοναχική κουρά του **δοκίμου της Ιεράς Μονής Αθανασίου Νιαβή**, ο οποίος εκάρη μοναχός λαμβάνοντας το όνομα Τιμόθεος. Η ιερά αυτή στιγμή πραγματοποιήθηκε μέσα σε κλίμα κατάνυξης και πνευματικής χαράς, με τη συμμετοχή της αδελφότητας και

των παρευρισκομένων πιστών, μεταξύ των οποίων παρευρέθη και ο Α΄ Γραμματεὺς της Ιεράς Συνόδου Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Δαμασκηνός Πετράκος, οι οποίοι προσευχήθηκαν για την ενίσχυση του νέου μοναχού στον πνευματικό του αγώνα.

Στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε πατρικές νουθεσίες και ευχές προς τον νέο μοναχό, με αφορμή την επίσημη είσοδό του στον μοναχικό βίο. Αναφέρθηκε στη μέχρι τώρα πορεία του, επισημαίνοντας ότι από νεαρή ηλικία διακονούσε με ζήλο και αγάπη στην Εκκλησία, και πλέον εισέρχεται επισήμως στον πνευματικό στίβο, προσφέροντας τα όνειρα, την ελπίδα και τη νιότη του στον Θεό.

Ιδιαίτερη μνεία έκανε στο γεγονός ότι ο νέος μοναχός είναι φοιτητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, τονίζοντας ότι καλείται να αγωνιστεί με συνέπεια και σταθερότητα για όλα όσα υποσχέθηκε ενώπιον Θεού, Αγγέλων και ανθρώπων. Υπενθύμισε τη νουθεσία του Αποστόλου Παύλου προς τον μαθητή του Τιμόθεο, «Μηδείς σου της νεότητος καταφρονείτω», υπογραμμίζοντας ότι η νεότητα δεν αποτελεί εμπόδιο, αλλά ευκαιρία μαρτυρίας και πνευματικής προόδου.

Αναφερόμενος στην επιλογή του ονόματος «Τιμόθεος», σημείωσε ότι αρχικά δεν επιθυμούσε να δώσει το συγκεκριμένο όνομα, προτείνοντας άλλα, καθώς δεν επιθυμεί να δημιουργούνται προσωπικές αναφορές, αλλά όλα να αναφέρονται στον Θεό. Ωστόσο, η επιμονή του νέου μοναχού και του γέροντός του τον οδήγησε να συναινέσει, καλώντας τον πλέον να τιμήσει το όνομα που έλαβε με τη ζωή και την πορεία του.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η αληθινή αγάπη και η ουσιαστική «κολακεία» προς τον πνευματικό πατέρα εκφράζονται μέσα από την υπακοή, την εργασία, την πνευματική πρόοδο και την ανέλιξη μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. Προέτρεψε τον νέο μοναχό να παραμείνει σταθερός και ακλόνητος στη στράτευσή του, να τιμά τον Θεό με τη ζωή και τις σκέψεις του, να μην προτιμήσει τίποτε από τον Θεό και να αποφεύγει τις πρόσκαιρες χαρές του κόσμου που απομακρύνουν από τον πνευματικό στόχο, ο οποίος είναι η ένωση με τον Ιησού Χριστό.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στην απόλυτη αφοσίωση στον Θεό, στην εμπιστοσύνη προς Εκείνον και στην ανάγκη ο μοναχός να μάθει να «κακοπαθεί ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού», αντλώντας δύναμη από τον Κύριο μέσα στις δυσκολίες και τις προκλήσεις της εποχής. Παράλληλα, υπογράμμισε τη σημασία της παραμονής στην αδελφότητα, της ενότητας με τον Επίσκοπο, τον γέροντα και τους αδελφούς, επισημαίνοντας ότι η απομάκρυνση από την εκκλησιαστική οικογένεια οδηγεί σε πνευματικές παρεκκλίσεις και δεν ωφελεί την πνευματική πορεία.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ευχήθηκε ο Θεός να ενισχύει τον νέο μοναχό, να τον καθοδηγεί και να τον χαρίζει ως χαρά στην Εκκλησία και την αδελφότητα. Τον προέτρεψε να θυμάται πάντοτε ότι «Ὁν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει», τονίζοντας ότι οι δοκιμασίες αποτελούν έκφραση της θείας αγάπης και μέσο πνευματικής ωρίμανσης. Ευχήθηκε δε να αναπαύεται ο Θεός μέσα του, να γαληνεύει και να ειρηνεύει την καρδιά του, ώστε να καταστεί άξιος της Βασιλείας των Ουρανών.

